

Narodowe Forum Muzyki

Przestrzeń dla piękna

06

maja 2018
niedziela
18:00

NFM, Sala Główna

Paganini na wesoło

Marcin Danilewski – skrzypce, dyrygent

Paweł Maślanka – skrzypce, dyrygent

Maciej Kłopotcki – wiolonczela

Jacek Sosna – kontrabas

Bartosz Naskręski – prowadzenie koncertu

West Side Sinfonietta / NFM Orkiestra Salonowa

Program:

Niccolò Paganini (1782–1840) *Kaprys B-dur* op. 1 nr 13 „Śmiech diabła”

Julius Fučík (1872–1916) *Wejście gladiatorów* op. 68 – marsz

Johann Strauss syn (1825–1899) *Accelerationen* – walc op. 234

Vittorio Monti (1868–1922) *Csárdás*

Josef Rixner (1902–1973) *Frohes Wochenend* – suite

Johann Strauss syn *Unter Donner und Blitz* – polka-schnell op. 324

Johann Strauss syn *Neue Pizzicato Polka* op. 449

Franz Lehár (1870–1948) potpourri z operetki *Paganini* na skrzypce solo i orkiestrę salonową

Johann Strauss syn *Furioso-Polka* op. 260

Nikołaj Rimski-Korsakow (1844–1908) *Lot trzmiela*

Niccolò Paganini *Wariacje na temat z opery „Mojżesz w Egipcie” G. Rossiniego*

David Popper (1843–1913) *Taniec elfów*

Niccolò Paganini *Kaprys a-moll* op. 1 nr 24

[90']

N. Paganini

J. Strauss syn

F. Lehár

Chwile radości i wytchnienia

Artur Bielecki

Program dzisiejszego koncertu to niezwykle atrakcyjna, pogodna i efektowna „składanka” muzyczna, przy której z pewnością spędzą Państwo wiele miłych chwil. Zadaniem muzyki jest przecież m.in. zapewnienie słuchaczom radości, uśmiechu, wytchnienia od szarej codzienności. Pomysłodawcy koncertu zatytułowanego *Paganini na weselo* nawiązali do pięknej tradycji gatunku potpourri (z języka francuskiego – ‘mieszanka’). Według encyklopedycznej definicji potpourri oznacza „utwór składający się z zestawionych swobodnie popularnych melodii, arii operetkowych (...)”. Taka właśnie „mieszanka” atrakcyjnych motywów i wątków muzycznych składa się na program dzisiejszego wieczoru. Dlaczego *Paganini na weselo*? Nie zdradzajmy wszystkiego od razu, zresztą wyjaśnienie wszystkich tajemnic programu przypadnie w udziale osobie prowadzącej ten koncert. Ograniczmy się więc na razie do kilku najważniejszych informacji.

Jak powszechnie wiadomo, Niccolò Paganini, włoski skrzypek i kompozytor, był legendarnym wirtuozem, muzyczną sensacją Europy pierwszej połowy XIX w. Słyszeli o nim wszyscy, a ci, którzy mieli szczęście oglądać jego występy, zapewne na całe życie zapamiętali postać niesamowitego mistrza skrzypiec. Paganini – a jego muzyka będzie jednym z motywów przewodnich programu – za sprawą swojej nadzwyczajnej techniki wirtuozowskiej i muzycznej wyobraźni stworzył przed publicznością nowy rozdział w historii swego instrumentu. Swoją osobowością artystyczną wpłynął na największych kompozytorów epoki romantyzmu, inspirował m.in. Chopina, Schumann, Brahmsa, Rachmaninowa. Legendarne były zwłaszcza *Kaprysy* op. 1 Paganiniego – cykl dwudziestu czterech wirtuozowskich utworów na skrzypce solo. *Kaprysy* wyznaczają ramy programu dzisiejszego koncertu. W czasach włoskiego mistrza uchodziły za niewykonalne, a Paganini jeszcze dodatkowo utrudniał je podczas występów. Rozpoczynający koncert *Kaprys B-dur* op. 1 nr 13 „Śmiech diabła” to krótka kompozycja, w której skrzypek gra w dwudźwiękach. Z kolei zamykający program *Kaprys a-moll* op. 1 nr 24 jest bodaj najbardziej znanym utworem Paganiniego. Temat tego *Kaprysu*, który staje się punktem wyjścia do szeregu wariacji, to jeden z najczęściej cytowanych w muzyce motywów. Wybitni kompozytorzy chętnie opracowywali go w swoich utworach, dość wspomnieć o takich dziełach, jak *Rapsodia na temat Paganiniego* Siergieja Rachmaninowa (napisana na fortepian z orkiestrą) czy *Wariacje na temat Paganiniego* Witolda Lutostawskiego. Legendarny włoski

skrzypek został również bohaterem operetki *Paganini* autorstwa „Pucciniego operetki”, czyli Franza Lehára. W operetce tej – zgodnie z regułami gatunku – wirtuoz staje się bohaterem romansu z księżniczką Anną Elizą, siostrą Napoleona. Usłyszemy wiązanek szlagerów pochodzących z tego dzieła, a przeznaczonych na skrzypce solo i orkiestrę salonową.

W programie nie mogło zabraknąć także innych przebojów. Sławne *Wejście gladiatorów* op. 68 znają chyba wszyscy, nie tylko miłośnicy sztuki cyrkowej, której dźwiękowym symbolem jest ten popularny marsz. W tym przypadku jednak znacznie łatwiej odpowiedzieć na pytanie „jaka to melodia?” niż „kto to skomponował?”. A pytanie wcale nie jest takie trudne: autorem utworu był czeski kompozytor i dyrygent Julius Fučík, uczeń samego Antonína Dvořáka. *Wejście gladiatorów* to kompozycja fenomenalna – pełno w niej wigoru i okazatej ceremonialności połączonej z kapitalnym humorem. Szlagerem napisanym z fantazją i w namiętnym tonie jest *Csárdás* autorstwa Vittoria Montiego, włoskiego kompozytora i skrzypka pochodzącego z Neapolu. Monti był twórcą szeregu baletów i operetek, ale to właśnie *Csárdás* stał się bodaj najpopularniejszym jego dziełem. Z pewnością miłych chwil dostarczy nam również muzyka ze suity tanecznej *Frohes Wochenend*, którą stworzył niemiecki kompozytor i dyrygent Josef Rixner, autor specjalizujący się w repertuarze operetkowym, rewiowym i tanecznym. Wirtuozeria w duchu Paganiniego powróci natomiast w dwóch charakterystycznych utworach: w *Tarńcu elfów* Davida Poppera, czeskiego wiolonczelisty i kompozytora, oraz w słynnym *Locie trzmiela* autorstwa rosyjskiego twórcy – Nikołaja Rimskiego-Korsakowa.

Wreszcie jakże istotnym elementem programu są kompozycje wiedeńskiego „króla walca”, czyli Johanna Straussa syna. Był on najstarszym i najbardziej utalentowanym członkiem rodziny Straussów, która odegrała wielką rolę w kulturze muzycznej Wiednia XIX stulecia. Jej świat to walce, polki, marsze i operetki – muzyka taneczna, popularna, pogodna, muzyka do tańczenia i do słuchania. Od wielu już pokoleń przynosząca słuchaczom chwile radości i wytchnienia.

Marcin Danilewski

Artysta pochodzi z rodziny o dużych tradycjach muzycznych. Już w wieku 4 lat rozpoczął naukę gry na skrzypcach. Ukończył Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina w Warszawie w klasie K. Jakowicza oraz Mozarteum w Salzburgu w klasie I. Ozima.

Jest laureatem wielu konkursów, m.in. Konkursu im. T. Wrońskiego na Skrzypce Solo w Warszawie i Międzynarodowego Konkursu im. P. Czajkowskiego dla Młodych Muzyków w Kurashiki. Jako solista występuje z takimi orkiestrami, jak NFM Filharmonia Wroctawska, Filharmonia Opolska, Tatrzańska Orkiestra Klimatyczna, West Side Sinfonia / NFM Orkiestra Salonowa czy Salonorchester St. Moritz. Jako koncertmistrz gościnny współpracuje z zespołami takimi jak: Mozarteumorchester Salzburg, Singing Europe Orchestra, Filharmonia Dolnośląska, Neue Lausitzer Philharmonie. Artysta jest też cenionym kameralistą – współpracuje z Lutosławski Quartet, Silius Trio, Camerata Galiciana Trio i NFM Ensemble. Jest koncertmistrzem NFM Filharmonii Wroctawskiej i orkiestry Camerata Pontresina. Gra na skrzypcach „Ed Gagliano” z 1800 r.

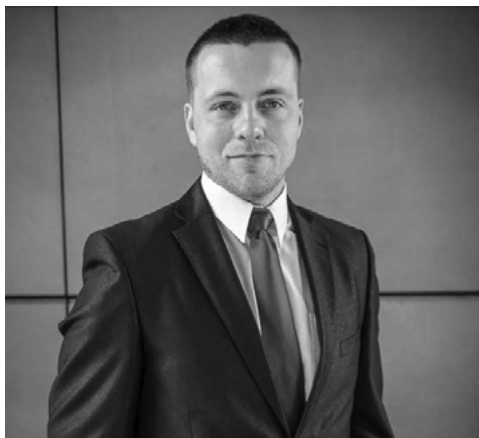
im. F. Nowowiejskiego oraz adiunktem w Akademii Sztuki w Szczecinie.

Paweł Maślanka, fot. archiwum artysty

Maciej Kłopotcki

Absolwent łódzkiej Akademii Muzycznej im. G. i K. Bacewiczów w klasie S. Firleja. W 2011 r. rozpoczął studia doktoranckie w katowickiej Akademii Muzycznej. W latach 2001–2006 pełnił funkcję I wiolonczelisty NFM Orkiestry Leopoldinum, jednocześnie w sezonie 2005/2006 był II koncertmistrzem wiolonczel Filharmonii Śląskiej w Katowicach. Od 2006 r. jest koncertmistrzem NFM Filharmonii Wroctawskiej. Jako gościnny koncertmistrz wiolonczel występuje z Hafnia Chamber Orchestra i Wrocław Score Orchestra. Jest też I wiolonczelistą CCC Orchestra. Koncertuje jako solista i kameralista – współpracuje m.in. z AUKSO – Orkiestrą Kameralną Miasta Tychy i Silius Trio, którego jest założycielem. Od 2005 r. prowadzi klasę wiolonczeli w Zespole Szkół nr 9 we Wrocławiu.

Maciej Kłopotcki, fot. Stawek Przerwa

Marcin Danilewski, fot. Łukasz Rajchert

Paweł Maślanka

Naukę gry na skrzypcach rozpoczął w wieku 7 lat. W 2010 r. ukończył Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina w Warszawie w klasie K. Podejki. Jest laureatem wielu ogólnopolskich konkursów skrzypcowych, m.in. w Warszawie, Zielonej Górze, Poznaniu, Katowicach, Łodzi i Gdańsku. W 2008 r. rozpoczął współpracę z orkiestrą Sinfonia Varsovia. Z zespołem tym dokonał wielu nagrań obejmujących repertuar od muzyki barokowej po współczesną oraz odbył liczne trasy koncertowe po Polsce, krajach europejskich (Francja, Szwecja, Czechy, Portugalia, Hiszpania, Szwajcaria, Niemcy) oraz Japonii (Tokio, Kanazawa) u boku takich artystów, jak N. Kennedy, I. Pogorelić, M. Argerich, A.-S. Mutter, M. Vengerov. Od 2010 r. jest I koncertmistrzem Orkiestry Symfonicznej Filharmonii im. M. Karłowicza w Szczecinie, z którą występuje również jako solista. W 2016 r. otrzymał tytuł doktora sztuk muzycznych. Jest także nauczycielem w Zespole Państwowych Szkół Muzycznych

Jacek Sosna

Artysta pochodzi z rodziny o wielu tradycjach muzycznych. Już w wieku 5 lat rozpoczął naukę gry na fortepianie, a jako uczeń V klasy szkoły podstawowej – na kontrabasie. W 1982 r. ukończył Państwową Ogólnokształcącą Szkołę Muzyczną II st. im. K. Szymanowskiego w Katowicach w klasie kontrabasu. W latach 1982–1987 studiował w klasie kontrabasu I. Hawelki na Akademii Muzycznej im. K. Lipińskiego we Wrocławiu, co zakończyło się uzyskaniem tytułu magistra sztuki. W 1986 r. rozpoczął pracę kontrabasisty w Orkiestrze Symfonicznej Filharmonii Wrocławskiej (obecnie NFM Filharmonia Wrocławska). Ponadto występuje z takimi zespołami, jak West Side Sinfonietta / NFM Orkiestra Salonowa, Filharmonia Opolska, Legnicka Orkiestra Symfoniczna, a także Wrocław Score Orchestra, z którą nagrywa dla niemieckiego Teldex Studio Berlin. W latach 1996–2004 był dyrektorem Dolnośląskiej Fundacji Rozwoju Radioterapii przy Dolnośląskim Centrum Onkologii we Wrocławiu. Obecnie jest kontrabasistą NFM Filharmonii Wrocławskiej, a od 2007 r. także inspektorem tego zespołu.

West Side Sinfonietta / NFM Orkiestra Salonowa

Ten wyjątkowy zespół współtworzą artyści Narodowego Forum Muzyki im. W. Lutostawskiego we Wrocławiu i Filharmonii im. M. Karłowicza w Szczecinie. Muzycy obu znakomitych instytucji z zachodniej Polski wymieniają się różnorodnymi doświadczeniami artystycznymi, dając znakomite i pełne pasji koncerty. Orkiestra jest prowadzona nie tradycyjnie przez dyrygenta, lecz od pulpitu przez skrzypka. Rolę tę pełnią wybitni artyści – koncertmistrzowie P. Maślanka i M. Danilewski. To oni tworzą trzon zespołu wraz z doskonałym kontrabasistą J. Sosną. Repertuar orkiestry jest różnorodny, obejmuje zarówno dzieła klasyczne, jak i muzykę salonową. Ta niezwykła orkiestra zawdzięcza swoje istnienie przychylności dyrektora Narodowego Forum Muzyki A. Kosendiaka oraz dyrektora Filharmonii im. M. Karłowicza D. Serwy. Inicjatywa ta jest wyjątkowa na skalę Polski, a nawet Europy.

Jacek Sosna, fot. Łukasz Rajchert

Organizator:

NFM – Instytucja kultury miasta Wrocławia współprowadzona przez:

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.

Sponsorzy:

